

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 77. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm2892/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

lade falde over Graven, medens jeg godt kan tænke mig særdeles passende Ord, ei blot af en uveb-
komende Præst, men ogsaa af en Danne-
mand uden Altes for at skulle kunne prædike, der ved dette
besynderlige Privilegium vilde doles.

Vil Man sige, jeg er partisk i denne Sog,
da jeg selv har givet Anledning til et af disse For-
bud, da er der vel Noget i, men jeg tør mene, det
netop viser, at Forbudet er urimeligt; thi hvad var
vel naturliggere end at jeg, paa den nærmeste
Families og Biskop Mante's Dysforning, holdt
en lille Tale ved min Dacle, Biskop Valles Kiste,
da Stiftsprovsten og Høfscasten ei kunde enes om,
hvem der var den rette Bedkommende, og taug
derfor Væggel! Og fordi nu Stiftsprovsten
desuagtet tog det ilde op, at jeg sagde et Par Ord,
som ellers Ingen sandt upassende, derfor skulde ikke
blot Kiøbenhavns reglementerede Jordspaakastere 1816
faae Ret til at lukke deres Medtjeners Munde, hver
ved sine Græve, men 1840 skulde det paa Hr. Biskop
Mynsters Forslag optages til Landslov!! Efterat
det titlil i Gaar og i Dag har i JDanmark,
som vel over hele Christenheden, været enhver ær-
lig Mand usorment, naar han solde Træng eller
Lyst, at tale ved Kone eller Dorns, Syb-
stende eller Benner's Græve, og medens Man
ved Siden ad os i Holsten ei engang behøver at
bruge Præsten ved Ligbegængelse, da skulde denne Li-
gesaa uslybige som naturlige Frihed os betrøves midt
i det Nitende Aarhundrede, ja, selv i Serge-

huset Mundene forsejles, om det behagede Sog-
nepspræsten, eller i Kiøbenhavn, den Præst,
der havde Vignaaendel! Hvilket Heret har dog frem-
bragt en saadan Tankegang i saa lyst et Hoved, der
kun possede i det Worsteste! Er det nu atter Sog-
nebaandet, der ogsaa i denne Hensende skal vare
saa lystigt, elskeligt og himmelsk, at heller maatte Na-
turens og Blodets helligste Baand briste, end det,
end Sognebaandet selv ved Græven skulde sy-
nes loonet? Ja, jeg forslaer det ikke, men jeg
haaber dog, at saadanne Forslag aldrig vil faae
Kraft, om end Hr. Biskop Mynster efter mo-
dent Overlæg, som jeg knap kan troe, vilde gientage
dem. Personlig kan det vist nok vare mig det Sam-
me, da jeg for lange siden har tabt Lysten til Grævs-
taler, og det jo dog, efter Forslaget, skulde vare en
Præsts Efterlevende tilladt at vælge en anden
Præst til Taler ved Græven, men hver hierarckisk
Keruing habet jeg og med hver ny hierarckisk Spire
maa jeg protestere.

Texter og Helligdage.

Søndagen har, som Man veed, ligesaa Be-
gyndelsen været de Christnes Helligdag, og da
den af Apostelen Johannes udtrykkelig kaldes
„Herrens Dag,“ maa jo Herren selv have ind-
sat sin Opstandelses-Dag, paa hvilken Han ogsaa
vilde udgyde sin Naad over Menigheden, til de-

